

SZERKESZTŐI HÍRDA

Belmagyar-utca 47-dik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

gész évre 16 frt. vagy 32 korona. | Negyed évre 4 frt. vagy 8 korona.
félre 8 frt. „ 16 korona. | 1 hóra 1 frt 50 kr. vagy 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.
Kéziratok nem adnak vissza.

ELLENZÉK

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33. szám.

HIRDETÉSI DÍJAK:

Egy □ centimetryn tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reclam sora: 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyiltéri cikkek:

garmand sora után 20 kr. fizetendő.

Uj sérelem.

Ujabb időben már annyisérelem jöttett a magyar állam tekintélyén, s őleg az állam nyelv ellen anynyi meőnylet követtetett el, hogy valójában nem tudhatjuk: hol lesz a megállás. És főképen mikor kerül már az ország kormányzás élére olyan kormány, amely feladatát ismerje megvédeni az állam tekintélyt a folytonos meghurcolás és kicsinylés ellen.

A mióta az ugynevezett ujabbalkormányos korszakot éljük, a nemzet mindig arra törekedett, hogy a magyar állam tekintélyben izmosodjék, s azok a biztosítékok megszereztesse, amelyekből egy modern államnak megerősödése feltételezve van. Eme biztosítékok között egyike a legjelentősebbeknek éppen a nyelv-kérdés.

És az ujabb korszak kormányai nemcsak, hogy tétlenül nézték a nyelv elleni támadásokat, de akárhányszor játsztak közre, hogy a nyelv elleni sérelmek felszaporodjanak.

E tekintetben éppen a napokban történt az igazságügyi miniszternek egy ujabb intézkedése a mely a magyar állam hivatalos nyelve, tekintélye ellen elkövetett sérelmet képez.

Az úgy így áll:

A magyar bíróságok által az orosz bíróságokhoz intézendő megkeresések, valamint az Oroszországban kézbesítendő magyar bírósági iratok orosz fordítással lévén elláttandók, az igazságügyminiszter elrendelte, hogy azon esetekben, midőn használható orosz fordítás beszerzése valamely bíróságnál nehézségekbe ütköznék, az Oroszországba szánt magyar bírósági iratokat német fordítással ellátva terjeszkék fel az igazságügyminiszteriumhoz, a honnan azok, az ő felsége személye körüli miniszteriumhoz fognak küldetni, a mely gondoskodni fog arról, hogy az iratok a mellettük levő német fordítás segítségével oroszra fordítatván, ekkép felszerelve továbbítás végett a külügyminiszteriumhoz jussanak.

Most már csak olvasni kell tudni a sorok között és azonnal rájöhettünk, hogy a magyar igazságügyminiszter ismét kiszolgáltatta a magyar állam hivatalos nyelvét osztrák zsákmánynak.

Itt ugyanis arról van szó, hogy a magyar bíróságoknak Oroszországban kézbesítendő átiratai orosz nyelvre fordítatva küldessenek meg az orosz bíróságokhoz.

Mi következik ebből? Az, hogy az orosz bíróságok útján kézbesítendő magyar átiratok oroszra fordíttassanak.

Ebből mindenki csak azt következtetheti, hogy ilyen esetekben a magyar átiratok lefordítandók — oroszra.

Amde nem így van.

Szilágyi Dező szerint a magyar átiratokat előbb németre kell fordítani, s azután ebből fordíthatják át oroszra.

De miért éppen németre? Egyszerűen azért, mert a magyar igazságügyminiszter nem tartja a magyar nyelvet oly természetűnek, hogy az oroszra közzetle nélkül lefordíthatassék, előbb okvetlenül németbe kell áttöltötetni, hogy azután az orosz nyelvbe áttölthető legyen.

De meg továbbá tán főleg azért, mert a magyar kormány nem gondoskodik arról, hogy a magyar átiratok közvetlenül ebből a nyelvből fordíttassanak le idegen nyelvre; nem gondoskodik arról, hogy az ő felsége személye körüli magyar miniszteriumban legyenek közegek, a kik egyes átiratokat az állam hivatalos nyelvéből közzetle nélkül ültessenek át idegen nyelvre, hanem annál jobban gondoskodik arról, hogy minden a mi magyar — előbb német bérbe öltöz-

teessék át, s csak azután kerülhessen a külföldre.

Mintha bizony szégyen volna magyarból fordítani át valamit idegenre, mielőtt a német retortán át nem menne.

Hát mi ezt országunk ujabb alázasának méltán és teljes joggal tart-hatjuk, s ha akár könnyelműség, akár szándékoság eredetisége is — a kormányának kötelessége az igazságügyminiszterrel megértetni, hogy a magyar állam tekintélye nem Csáki-szalmája, melyet mindenki bűn nélkül csépelhet.

A nemzet elvárhatja a kormány fejétől, hogy ezért a nemzetet megalázó ujabb merényletet ha egyebet nem, legalább egyet üssön a Szilágyi fejére, hogy jövőre tartózkodjék a nemzetet megalázó műveletekben való részvételről.

Kossuth Irataiból.

Budapest, aug. 25.

Helfy Ignác országgyűlési képviselő közölte Kossuth Iratának az Athenaeumból most sajtó alatt lévő negyedik kötetéből a bevezető részt. Kossuth e fejezetben az orosz felszabadulásról a következőket írja:

Ilyen ok, ilyen okozat; így szól az örök törvény, melylyel a mindenség megfoghatatlan vég-oka „se quocque lege tenens” (magát is törvényhez kötve) nemcsak az anyagi természet tümenényeit, hanem az erkölcsi világ rendjét is szabályozta.

Ez örök törvényre a nemzetek életében a történelem tanulmányozása vet világot.

Az emberi dolgok természete hozza magával, hogy a történelem folyamata ki-kiszökdel medrének partjaiból. Ellentétes lökések nyomása szerint hőmpölyögnek hajbai; dagály és apály váltják fel egymást és e váltakozás sok szenvedéssel jár, úgy egyénileg, mint nemzetileg. De mintha egy megingatlanul szilárd kéz volna kinyújtva a birkózó elemek, a khaotikus anyag és a szerte-húzó munkások felett, a nagy nemzeti problémák történelmi kénszertűsége ereje egy végeredmény kerékvágásába tereli a legellentétebb szándokokat; a vakbuzgó reakció és a felcsigázott türelmetlenség, az önző nagyravágás és az önzetlen hazafiság, az elbizakodott hatalom nyomása és a szabadságszeretet ellentállása, a számítgató hideg értelem és a nem számító meleg érzélem, ész és szív, erőny és bűn, siker és bukás végeredményben mind közrehatnak az oly eszme diadalában, amely a történelem logikájának szülötte; feltéve, hogy a nemzet, melynek számára történelme egy nagy célzt jelölt ki, azt úgy, miként az éhes Ézsau egy tálcacsért örökségét az opportunizmus sugallatára hallgatva, el nem alkuszsa, már akár azért, mert megfoghatkozva a történelem által szentesített jog ereje iránti bizalomban, háttat fordít múltjának, melyet jövője termékeny csirájának kel-lene tekintenie; akár azért, mert bele okoskodja magát a képezetbe, hogy oly uton is eljuthat az eszme megvalósításához, melyen az elvi ellentét s a tényállás logikája miatt eljutnia lehetetlenség, akár pedig azért, mert úgy van vele, mint az a bizonyos valaki, a kiről azt mondja az angol példabeszéd, hogy a holdvilágot sajtószetnek nézte, a melynek szemlélésével jól lehet lakni. Mindegy, a mely nemzetnek nincs történelmi étvágya, annak számára a történelem logikája nem főz ebédet.

Hanem a történelem folyamán az azon természete, melyre e néhány vonással rámutattam, az önértékből ki nem vetköztözött nemzetnél feléleszti a történelem logikájának étvágát; s a tömegeknél, melyeknek egészséges ösztönét, sokaságuknál fogva, nem ronthatja még aliándóan a politikai korrupció, meggedzi a határozottságot az akadályokkal szembe szállani. Így terem a néptömegek egészséges ösztöneiben az az inpersonális, s minthogy ilyen, hát legyőzhetlen hatalom, melyet közvéleménynek nevezünk.

Azonban megtörtént, hogy (a mint említém) apály fordul elő a történelem folyamán hőmpölygésében; megfoghatkoz az önbizalom, mely a nemzetek legnagyobb ereje s legfőbb erénye és a megfoghatkozás megrendíti a hitet a nemzeti akarat állhatatosságának hatalmában; nagy szerencsétlenség ez, de az emberi gyarlóság következtése. En nem ismerék nemzetet, melynek törté-

nelme mindig ment maradt volna az önbizalomban megfoghatkozás csőpásától. Nagy szükségük van ilyenkor az idegedző példák bátorító tanulságára, hogy ez erkölcsi betegségből kigyógyuljanak. Ezeknek hatályos gyógyszerül szolgálnak a bátorító példák tanulságai, azoknak pedig óvszerű, a kiken a betegség még erőt nem vett.

Olaszország újjászületésének történelme kitűnőleg bátorító példát nyújt minden nemzetnek, mely a balviszonyok nyomása alatt a jog ereje s a szilárd nemzeti akarat hatalma iránti bizalomban megfoghatkoz; de reánk magyarokra nézve még különleges érdekekkel is bír.

Az érdekközösség kapcsolatot idézett elő az olasz és magyar függetlenségi aspirációk közt. Az olasz függetlenségi küzdelmek kezdetét s végét az 1859. s 1866-iki háborúk jelölik.

E két időpont közt volt az 1849-iki magyar emigráció, a hallgatásra kárhöz-tartott magyar nemzet függetlenségi vágyainak nyilvános képviselője a világ előtt s politikai viszonyainál fogva törekvései a nemzet reményét ébren tartották; és e remény és e viszonyok annyira visszahatottak a magyar nemzet szellemére, miként az lehet mondani, hogy az olaszok függetlenségi küzdelmeinek ismerete részben magyarázatát, részben kiegészítő részét képezi Magyarország ujabb történelmének.

Olaszország volt a tér, — melyen az 1849-iki magyar emigráció, mint szervezett testület kivívta magának azt a tekintélyt, hogy hazájának idegen erőszak által elnyomott függetlenségét képviselhette a világ előtt. Ott lobogott, magyar alapon szervezett, magyarul vezénylett, magyar fegyveres csapat élén a magyar zászló, mely az ausztriai házerőhatalmaskodása által saját hazájából kidobott s ezer éves jogába mészal nincs sissza helyezve. Ott nyílt tér a magyarok számára hőstettekkel és véráldozattal tenni bizonygat egy testvérnemzet szabadságának szolgálatában a világra szóló ősmagyar vitézség felől; ott részesült ünnepélyes állami elismerésben a magyar honvéd-vér dícsőségének emlékezteté. Ott nyert tényleges igazolást azon állításom; a magyar nemzet élet-revalóságának 1848—49-iki nyilatkozványa őt, még a világ rokonszenve által kísért bu-kásában is, azon öncélú tényező közre sorolta, melyekkel az európai történelem fejlődésénél számolni lehet, számolni kell.

Nagy vívmány volt ez, melyről joggal mondhatám, hogy azt feledni bűn. Feladatott. Ma már azon idők midőn a magyar nemzet, mint öncélú önálló tényező vétetett számba Európában, a multak emlékei közé tartozik és oda is fog tartozni, a mig Magyarország Oesterreich-Ungarn leszen; e minőségben Magyarország csak egy vétetik számba mint pénz és katona-liferáns a bécsi udvar politikája (Politik meines Hauses) számára, melynek vontató kötelén csúg, mint önálló, öncélú tényező Európa történelmében nem szerepelhet, nem szerepel.

Hanem a multaknak vannak emlékei, a melyek a jövődönnek reményei. Ilyen az ezer éves Magyarország állami függetlenségének emléke. Nemzedék hal nemzedék után, de a nemzedék lelkiismerete nem hal meg. Az Isten sem halt meg azért, mert oltára elhagyatott.

Magyarország állami önállóságának biztosítása volt a döntő tekintet, mely az 1848—49-iki korszakban az osztályérdekeket háttérbe szorította, az áldozatok sajtósgását lecsillapította, a pártdifferentiákat elsimította s a szerte-húzó erőket egybe csoportosította és azóta is minden viszontagságon keresztül a haza állami függetlenségére sovárgás volt és maradt a nemzeti értelemnek vezérosság, az volt a rugó, mely a politikai konjunkturák minden átalakításainál ohajainak irányt adott, annyira az volt, — hogy (bár paradoxonnak látszassék is, — még is igaz) még magát a függetlenségnek 1767-diki feladását is csak a kihívása felé fejlődés kilátásának a nemzet szemei előtt csillogtatása által lehetett vele elfogadtatni. Utaltam én erre már 1867-ben, midőn Deák Ferenczhez intézett nyílt levelemben megírtam, hogy a roppant erkölcsi hatalomnak, melyet a nemzet határozataira gyakorolt, kulcsa abban van, hogy a nép őt ösztönöszertleg 1867-ben is azon az alapon vélte állani, melyet 1861-ben elfogalt s csak az utak s módok megválasztásában alkalmazkodik a körülményekhez; meg-

mondta ezt nem egyszer maga Deák Ferencz is: több ízben kijelentette, hogy az, a mi 67-ben eléretett, nem felel ugyan meg a nemzet jogainak, hát nem is elégítheti ki a nemzetet, de megnyugtatóra szolgálhat, hogy oly alap szerezett meg, a melyről az, a mi hiányzik, kivívható. Fatális tévedés volt a siklót lajtorjának árulni s e fonák számítás természetesen meg is hiúsult, meg is kellett hiúsulnia, mert ha valamit ki akarunk fejleszteni, nem azon kell kezdenünk, hogy elalkuszunk, hogy feladjuk.

Sok megváltozott azóta Magyarországon. Igen sok. Még a nemzet jelleme is. Pusztítást vitt végbe erkölcsen a megélhetés nehézségeivel borított talajon felmagzott korrupció; de egy nem változott meg, a haza függetlenségének szent áhitata; ott rezeg ennek a hurja a magyar szivekben, kiirhatlanul: buzgó imádság epedez ezért, nem mint egykoron a költő mondá, százézegek, hanem milliók ajkain. A bevégzett tény nyomása kátyúról-kátyúra döcögteti a közélet szekerét a kerékvágásban, melybe a tál len-csés Ézsau-bölcsesség belezökkenetette; de az áhitat a nemzet érzelmeiben él és élni is fog elpusztíthatlanul, mert egy ezredév történelmi hagyományainban gyökeredzik.

A világtörténelem tanúságai adták tolam alá azon mondatot hogy állentétes lökések nyomása szerint hőmpölyögnek a történelem folyamának hajbai, igen, de a folyam megmarad labitur et labetur in omne volubilis aevum” (folyik és folyand az évek során keresztül), a mulékony peroz opportunizmusával számítgatás folydogálni hagyhatja szép lassan, szép csendesen, de mikor az idők járásának változata viharos szelet vet (a mint vetni is fog elkerülhetlenül) csendes hőmpölygésének utjába, szelet, mely a habokat visszaszorlasztja; az apály dagály duzzadand s elsőpri a történelem logikájának akadályait. A leányzó nem halt meg csak aluszik; ezer apró jel mutatja hogy nem is aluszik, csak szendereg. Resurget.

A magyar emigráció olaszországi viszonyainak keletkezése Magyarországon kor-beli történelmébe tartozik, mikor a leányzó ébren volt, még csak nem is szendereg...

A „nemzeti” szabadságnak nélkülözhetlen feltétele a „függetlenség.” Függetlenség nélkül, saját sorsának ura nem lehet. Ez mindentől a világon, minden nemzetenél, minden időben, minden körülmények közt oly sarkigazság, a mely épp úgy nem szerül bizonyításra, mint az, hogy a nap világít. Nemzeti függetlenség hiánya és „nemzeti” szabadság közt ellentét van, mely egymást kizárja, ez ellentét sulyának érzetét az élet hétköznapi viszonyaiban okkal-móddal lehet enyhíteni de a történelem processzusának nagy kerékvágásainál, melyekben a nemzeti lét problémája mozog, az ellentét mindig: megmarad vagy függetlenség, vagy idegen érdekeknek alárendeltség; más lehetőség nincs. Függetlenség nélkül is lehet haladás az anyagi jobblét üvényén, akadémikus, korlátolt, de lehet és lehet tudomány, lehet értelmi emelkedés, lehet kultúra, — hiszen a renaissance korában, midőn Borgia Cézár, VI. Sándor pápának és kedvesének Vanozza Róznak természetes fia, Olaszországot articsókának mondta, melyet levelenkiint kell megenni, ez az articsóka a legkultuszabb ország volt egész Európában; sőt függetlenség nélkül még a személyes polgári szabadság egy bizonyos foka sem lehetetlen, a nemzet „ura”, a ki maga, akár valódi, akár vélt érdekével ránehezedik egy nemzet öncélúaságára, érdekében találhatja, hogy azon határig, a mely az ő érdekeinek uralmát nem feszélyezi, a személyes és polgári szabadság élvezetének elttérésével s a kor szellemének, hatalyából kifolyó „haladás” képével, elfelejttesse a nemzeti szabadság hiányát. — Irland nem szabad nemzet, de azért polgári épp úgy birtokában vannak a személyes és polgári szabadságnak, mint akár az angolok, a kik Irlandot nemzeti szabadságtól megfosztották. Hát mindez lehetséges: nincs állandóságának biztosítéka, mert azt csak kollektív állami szabadság adhatja meg, de lehetséges: — hanem függetlenség nélkül „nemzeti szabadság” lehetetlenség; sőt a szó igazi értelmében még maga a nemzeti lét is lehetetlen; olyan tress szóvá válik, mint az a „nagyságolás”, melylyel az egykori magyar emigránsok egymást a számkivetésben kölcsönösen vigasztalgatták.

És a szó „haza” nem csupán úgy elha-

tártolt területet jelent, melyben egy akár homogén, akár vegyes nép csoport él; magas-szot forgalom az, mely annak a népcsoport-nak közös célzt, közös érdeket, közös erkölcsi jelleget ad; és ez a szó a „nemzet” a világrend örök törvénye által, a társas életnek a család és az emberiség közé iktatott szervezete, mely kollektív öncélúaságának érzetéből meríti összetartását s egy elv, egy esszmény kultuszából kollektív öncélúaságának érzetéből meríti összetartását s egy elv egy esszmény kultuszából kollektív élet-erejét. A faj és nyelvegység kétségtelentl érteit az összetartás érzetét, de amannak hiánya ezt nem zárja ki. Több fajú nyelvű nép is képezhet s képez is egy nemzetet s egy fajú s nyelvű nép is több nemzett. A történelmileg kifejtett kollektív öncélúaság érzete adja meg a népnek a nemzetet jelleget, vetköztessék ki kollektív öncélúasága érzetéből s a nemzeti lét jellegéből vetköztették ki. A kollektív öncélúaság érzete pedig kollektív függetlenséget feltételez. A mely ország idegen hatalomtól függ, annak lakosságát nem lelkesíti egy közös ideál kultusza; csoportokra oszlik, melyeket partikularis érdekek külön-külön irányba tuszkolnak.

Az igazságügyminiszter affaireje.

Közöltük néhány nappal ezelőtt a Magyar Államvasutak igazgatóságának jelentését arról a nagy feltűnést keltett esetről, a melyben Szilágyi Dező igazságügyminiszter és Brandl Arnold fővárosi bankár szerepelt.

A vasuti igazgatóság jelentése szerint az igazságügyminiszter mitsem tudott a bankár letartóztatásáról és az egész ügy nem volt egyéb, mint az tüzletszabályok 20. §-ának megsértése. Ezzel a nyilatkozattal szemben Brandl Arnold, a ki néhány napot Bécsben töltött, a következő sorokat közli:

„Rákos-on vártam a vonatot, hogy Gödöllőre menjek. Mihelyt a vonat megérkezett, hiytam soká a kalauzt s a mikor végre elő-került, kértam, hogy nyisson ki nekem egy első osztályu kocsit. A kalauz erre az-al felelt:

— Menjen a hátulsó kocsikhoz, itt nem szállhat fel.

Okot nem mondván, azt gondoltam, hogy protezsálni óhajtana valakit, hogy egyedül utazhassék, — a mi tudvalevőleg gyakran fordul elő. Tehát felszálltam s a kocsit ablaka leeresztve lévő, magam készíttem az ajtót kinyitni. Ekkor észrevettem, hogy Szilágyi igazságügyminiszter van a kocsiban. Engedelmet kértem s le akartam szállani, de a vonat megindult s a kalauz a hálókocsin keresztül más első osztályu kocsiba vezetett. Rákos-Keresztúrnál bejött a kalauz s hivatalos szigorral, ránczba szedett arccal ő excellenciájára nevében felszólított, hogy mondjam meg a nevemet.

Első pillanatban meghökkenve, hogy a miniszterrel való kellemetlenségnek elejét vegyem, egy forintot ígértam a kalauznak, ha azt jelenti a miniszternek, hogy engem nem talált. De ő nem fogadta el a forintot, hanem kijelentette, hogy neki okvetlenül kell közölnie nevemet a miniszterrel. Tehát megneveztem magamat. A péczeli állomásnál ismét bejött és pedig szuronyos zsandár kíséretében, a rám mutatva azt mondta a zsandárnak:

— Ez az az ur!

A zsandár rám parancsolt, hogy szálljak ki s kísérem. Kiszálltam, s a zsandár engem az állomásfőnöknék adott át. Ennetől újból megmondtam nevemet, utitársaimmal igazoltam előtte személyazonosságomat s kértém, hogy most már engedje, hogy tovább utazhassak; de ő azt felelte, hogy nekem ott kell maradnom és hogy csak a következő vonattal szabad tovább utaznom, s felhívott, kísérem irodájába! Oda mentem. Ott újból megmondtam nevemet s megújítottam kérésemet, de ő ismételte, hogy csakis a következő vonattal mehetek tovább. Mindezt jegyzőkönyv felvétele nélkül történt.

Ez a hű tényállás. Tanu rá egy kísérem, a ki velem utazott a mindent látott és allott.

Kiváló tisztelettel

BRANDL ARNOLD, a. h. bankár.

Kossuth névnapja.

Budapest, augusztus 24.

Azzal az igaz lelkesedéssel, a melylyel minden magyar ember Kossuth Lajost, a mikor csak alkalom nyílik, ünnepli — álték meg ma egy fővárosban, mint a vidéken, Kossuth Lajos névnapjának előestéjét.

Asztaltársaságok, egyesületek, társulatok, már napok óta készülődtek erre a napra, a helyiségek, amelyekben rendeznek gyűléseket, ünnepiesen fel voltak díszítve, Nemzeti zászlok, drapériák és babér guirlandok díszítették mindent a falakat s nem egy helyen Kossuth életnagyságú képe volt kifüggesztve, virágoktól és trüfölkéktől övezve.

A hivatalos ünnep a Baross-utczában levő Wohlfart-féle vendéglőben volt.

A központi függetlenségi kör volt a házigazda s a nagy kerti helyiség és a tágas fedett étterem szépen megtelt a fővárosi független polgáraival. A függetlenségi párti képviselők közül azonban egyedül Barabás Béla jelent meg.

Az első szónok Mezey Péter volt, a ki röviden vázolta a mai nap jelentőségét és Kossuth érdemeit, átadta a szót Barabás Béla országgyűlési képviselőnek.

Barabás Béla nem készült ünnepi szónoklata, mert Kossuth Lajos neve oly magasan áll, hogy már az ő neve hallatára, eszmék, gondolatok keletkeznek s kevés a szó, a melylyel érdemeit méltatni lehet. És az ő eszménye, a melynek megvalósítására törekedett, két szóban foglalható össze: független Magyarország. Ennek a nagy embernek névnapját ünneplik ma. Nem vezényszóra lelkesülő tömeg, hanem a mely érez, a mely ismeri a nagy hazafi tetteit s a kinek neve hallatára felperszúdult ereiben a vér, szíve lázasabban dobog s maga előtt látja a jövőnek képét, a független Magyarországot.

Egy kötelességre inti a jelenlevőket. Hűséggel, szeretettel és tisztelettel viselkedjenek a nagy férfi Kossuth Lajos iránt, a kinek ősz alakja lebeg védő angyalként az ország felett. Ezután szóba hozta Barabás a függetlenségi párt kettéválását.

Abban a pártban — ugymond — törnek ki az egyenlenségek, a mely Kossuth Lajos nevét tüzte ki zászlójára. Az irigyek, az ellenségek, kárörvendők szemekkel nézik a párt bomlását s az igaz hazafi szíve elszorult a látványra.

Kossuth Lajos nevére kéri mindegyiket, töröljék ki szíveikből az irigységet, a gyűlöletet, az ő szent neve hozza s tartja össze őket. Végül Isten áldását kérte Kossuthra, hogy századik névnapját is megünnepelhesse. Percekig tapsoltak meg Barabást s mikor a zaj lecsillapodott, az asztalos ifjak énekkel elénekelték a Ne sirj, ne sirj Kossuth Lajos című dalt.

Ezután felolvasták Heli Ignác levélét s egy részletet, Kossuth Lajos Iratainak negyedik kötetéből, mely most van sajtó alatt. Ezt a részletet lapunk más helyén közöljük.

Majd a következő üdvözlő táviratot küldték Kossuth Lajoshoz Turinba:

Kossuth Lajos kormányzó urnak

Via del Mille Turin.

Nevednapján üdvözlünk azzal, hogy vezéreink pártbontása a függetlenségi polgá-

rok táborát nem bontotta meg. A Kossuth-napot ünneplő fővárosi polgárok. Barabás és Mezey elnök.

Kossuth Lajos névnapját a buda-öbndai honvéd-egyesület is megünnepelte.

A Szentkirályi-utczában levő Biró-féle vendéglőben a Vörösmarthy- és Székely-asztaltársaság együttesen ünnepelte meg Kossuth Lajos névnapját.

A Lövész-utca 7. szám alatti vendéglőben pedig az Irányi-asztaltársaság ünnepelte Kossuth névnapját.

Vasárnap az összes asztaltársaságok együttesen lakomát rendeznek a Széchenyi-téri vendéglőben Kossuth Lajos tiszteletére.

Levél.

Segervár, aug. 25.

A segersvári magyarság e hó 24-én este fényes bankettel ülte meg Kossuth Lajos névnapját. A Vinter-féle kerti nagy étteremben 50-en voltak jelen az itteni magyar társadalom minden osztályából, sőt szász polgárait is képviselve voltak egy néhány tekintélyes taggal. A társaság emelkedett hangulatban töltötte az estét, melyet csak az a sajnos körülmény zavart meg egy kissé, hogy az itteni előkelő állást elfoglaló tisztviselők egy némelyike tétlenség tartotta magát távol az ünnepélytől. Tulságos loyaltásból, félszöböl, avagy főványeségből? Ki tudná megmondani. Pedig a mi viszonyaink között éppen a magasabb állást elfoglaló egyéneknek kellene a társadalmi téren is példát adni a kisebbeknek s azokat példájuk által hazafias érzés és eszlekvésre buzdítani.

Igy lett volna az ünnepély csak teljes s az öröm zavartalan. De fájdalom nem láttunk egyetlen magasabb állású pénzügyi tisztviselőt sem. Az adóhivataltól egyetlen tag sem volt jelen. Az alispán is távol maradt az uttal és még többen, kiknek pedig hazafias kötelességük lett volna a megjelenés.

Kossuth Lajos nagy hazánkfíát Somogyi István főjegyző köszöntötte fel igen szép beszédben, mely lelkesült éljenekre ragadta a társaságot. Horváth László tanfelügyelő a 48-as honvédek jelenlévő tagjaira mondott lelkes felkösöntőt. Balás Imre ref. lelkész a segersvári magyar társadalomról konstátálta, hogy az hazafiasan érez, gondolkozik és tesz, azért a társadalomra s ennek általánosan elismert vezérfejrására Horváth László tanfelügyelőre tritette poharát. Songot albiró a nőkre, Fülöp Elek a bíróságra stb. mondtak köszöntőt.

Viharos éljenésekben részvevők az a beszéd, melyben Balás Imre, Bethlen Gábor grófot, az Enke elnökét s a magye igazán hazafias volt főispánját köszöntötte fel. Lát-szott az arczokról az őszinte szeretet s me-leg ragaszkodás, melyet a kiváló magyar iránt minden magyar viseltetik még most is, mikor már nincsen többé hatalom birtokában, a melytől félni, vagy valami előnyben részesülni lehetne.

Az estélyi emelkedett hangulatban az éjjelutáni órákban ért véget.

Jövedelmi adóízfetők.

Tájékoztatni kívánjuk polgártársainkat a hatóság által kiadott hirdetés értelmében az adóízfetők bizottság által tartandó tár-

gyalások napjáról. A tárgyalásokat megelőzőleg közzé tesszük a következő hét egyes napjain sorra kerülő névsort, hogy az adóízfetők idejük legyen beszerezni a szükséges adatokat, megszerkesztetni a fellebbezést és módjuk legyen akadályoztatás esetén képviselői gondoskodni. Az alábbi kitüntett napokon az egyes csoportok d. e. 12 óráig személyesen, vagy képviselőik útján jelenthetik be a rendezet épület nagytérképében (b-monostor-u. 26. sz.) üléselő bizottsághoz felszólalásait, ez időtől kezdve pedig 8 nap alatt a kellelőn felszerelt felfolyamodásukat a pénzügyigazgatóság iktató hivatalában írásban adhatják be.

Külvárosi kerület.

(Folytatás.)

Tárgyalási nap augusztus 29.

Blainer Gyula kovács 26 frt, Mendel Lázár szatós stb. 35 frt 20 kr, Silberstein Mór szatós stb. 24 frt 50 kr, Feszt Sándor mézárós 46 frt 80 kr, Antal Mihály mézárós 23 frt 20 kr, Schmiel Dávid kőfaragó 102 frt, Schmil Dávid kőfaragó vállalat 82 frt 25 kr, Schmiel Dávid téglavetés 31 frt, Stotter Jakab cserhaj keresk. ügynök 35 frt 60 kr, Müller Filippné dohány árus 27 frt, Kovács Pál bormérés 15 frt, Nagy Sándor bormérés 16 frt 80 kr, Decsányi Ágoston közúti vasut kiépítési vállalat 26 frt, Schwarcz Ábrahám szálló, bor stb. 34 frt 50 kr, Barabás Samu fogadó bérlet 28 frt 38 kr, Brehár Vince anyagszertárnok 18 frt 61 kr, Albert József és Lázár Árpád szobafestők 14 frt 95 kr, Molnár Árpád szatós sóárus 29 frt 07 kr, Özv Zsófi Gyuláné szatós 11 frt 50 kr, Valtér Ferencné szatós, pálinka árus 10 frt Sélinger Jakab szatós, bor stb. 17 frt 50 kr, Toth Dániel mézárós 14 frt, Szunyog László szatós, dohány árus 22 frt, Demokos Istváné majorságarús 5 frt, Bain Achill fejős tehén után 16 frt, Bain Achill korosma 5 frt 84 kr, Heller József szatós, pálinka árus 16 frt 92 kr, Debrezeni Mihály butor és épület fénymázoló 17 frt 50 kr, Katona Mihály földhordó szekeres 4 frt, Bolyák Sándor vegyeskereskedés 34 frt 50 kr, Koha Róza vászonnemű kereskedés 28 frt 80 kr, Fisch Adolf szeméthordási vállalat 32 frt, Stéger Mihály szőlő, bormérés 60 frt, Marszaki István mézárós 63 frt 95 kr, Hirsch Károly vaskereskedés 56 frt 50 kr, Májer Sámuel csont, rongykereskedés 28 frt, Hegedűs Károly zsemle 44 frt Adámek János szőcs 18 frt 40 kr, Cservényi Istváné gyolcskereskedés 29 frt, dr. Veress Lajos orvosi gyakorlat 32 frt, Komáromi János mátszatlos 39 frt, Novák Mihály kéményseprő 19 frt, Novák Mihályné szőlőszőlő 8 frt 90 kr, Konyó Sándor cipész 19 frt 74 kr, Bauch György vendégfogadó 42 frt, id. Varkoly János mézárós 80 frt 50 kr, ifj. Varkoly János székálló, Kovács József csizmadia 13 frt, Levinger József szatós, bor stb. 16 frt, id. Hancz Károly mézárós 32 frt 60 kr, Balázs Márton asztalos 17 frt 50 kr, Losteiner Ferenc szatós 16 frt, Nagy József gabonárus 6 frt, Pongrácz János cigánykovács 13 frt, Gál Lajos bérkocsis 31 frt, Lőrincz György sertéske-
des 22 frt, Bánya István kőműves 17 frt, Berkovicsné-Raá Istváné dohány árus 12 frt 50 kr, Kirner Jánosné kenyérsütés 6 frt 40 kr, Zolnai András fodrász 22 frt 40 kr, Burgya Tivadar mézárós 218 frt 20 kr.

(Vége köv.)

Simai Tivadar szatós, italárus 38 frt 66 kr, máyer János sertés kereskedés 24 frt, Dávid Sámuelné gabonárus 12 frt 50 kr, Szilágyi István cséplőgép utász 15 frt 65 kr, Kertész József szatós stb. 18 frt 50 kr, Berta József férfi szabó 15 frt 24 kr, Dési Gábor szűs 21 frt 50 kr, Moldován Péterné kenyérsütés 8 frt, Muta Gusztáv szatós stb. 17 frt 50 kr, Fülep Károly székálló 12 frt 60 kr, Zalahán János bérkocsis 13 frt, Csengézi József bérkocsis 26 frt, Tóth Károly eszmadia 13 frt 40 kr, Léber Herman vászonkereskedés 19 frt, Csáki György csizmadia 13 frt, Tordai Péter bérkocsis 7 frt, Jakab Elek szatós 21 frt 88 kr, Mihály Ezekiel szatós stb. 16 frt 20 kr, Major János szatós stb. 14 frt, id. Szigeti János fűstöltőhárus 4 frt 90 kr, ifj. Szigeti János fűstöltőhárus szatós 9 frt 20 kr, Furu Áron földhárlet 1 frt 20 kr, Vári János sertéske-
reskedés 80 frt, Hirsch Mór szatós stb. 15 frt, Fejér Albert streifszekeres 20 frt, Fekete József téglahordó szekeres 7 frt, Szőke Márton személyfuvaros 8 frt, Fisch Géza szatós 16 frt, Knapp Jakab szatós 17 frt, Rubinstein Ábrahám szatós stb. 42 frt 50 kr, Farkas György csizmadia 34 frt, Grosz Jakab rongykereskedés 35 frt 40 kr, Rácz János mézárós 34 frt 95 kr, Dali Mihály mézárós 68 frt 15 kr, Sinosi Lászlóné talpárus 5 frt, Vári Károly szatós 15 frt 80 kr, Ságér Imre csizmadia 19 frt, Nik Antalné mézárós 20 frt 10 kr, Nik Lajos székálló 13 frt 25 kr, Dengyel Jánosné timár 14 frt, Szántár Ferenc békésítő 43 frt, Kurtila Ferenc székálló 12 frt 20 kr, Szél Jánosné szőlőszőlő 7 frt 50 kr.

Felhívás előfizetésre.

Szeptember 1-jével új előfizetést nyitunk lapunkra.

Újnan belépő előfizetőinknek szeptember 1-ig ingyen küldjük meg a lapot.

Előfizethető lehet bármely naptól kezdve.

Előfizetési feltételeink:

Negyed évre 4 frt.

Egy hóra 1 frt 50 kr.

A kik netalan előfizetési díjakkal hátralekban vannak, kegyeskedjenek azt mihamarabb megküldeni.

MINDENFÉLE.

Kolozsvárt, augusztus 26.

— **Ovszer a kolera ellen.** Tapasztalat szerint a legtöbb cholera eset azon néposztályban fordul elő, melynek napontai táplálékát éretlen gyümölcs, nyers ugorka, penészes turó s egy a piacon árultatni szokott csirizsert, talán 5 kros cipő képezik. Ily táplálkozás mellett pedig ez az osztály nem fokozhatja ellentálló képességét, mert a végzet munk a nagysága és a táplálék minősége és az értéke nincsenek arányban. Ezzel szemben még a hirilapig hirdett cholera elleni ovszerek is elvesztik hypnotizáló képességüket. Hanem sokkal jobb biztosabb ovszert találunk a népkonyhák sürgős felállításában, hogy a járványt ugyasólván épen fészkeben fojthassuk el. A vörös kereszt-egylet jeltévé női és a városi hatóságnak nem lehet elég figyelmébe ajánlani ezen Receptét, mivel épen most volna a legzárkesebb, leghumánusabb ennek a szegény osztálynak jó, tápláló és olcsó élelmiszereket, legalább egy népkonyha megnyitása útján, gondoskodni. Dr. Tompa.

— **A járvány még mindig uralkodik,** Kolozsváron, habár nem oly nagy mérvben, mint a múlt hetekben felépült. A hatóságnak kiváló figyelmébe ajánljuk a tisztaságot, a gyümölcs és dinnye árusának szigorú ellenőrzését, mert még mindig nem elég szigorú a feltételek a piaci kofák által áruba bocsátott gyümölcs és dinnye nemtek körül. Az utcák csatornáinak tisztán tartása is nagyobb gondot kívánna, mint a milyenben részestül.

— **Iparosok gyűlése.** A kolozvári iparos ifjusági betegsegélyző pénztár igazgatósága 27-én, vasárnap d. e. 10 órák az egyet helyiségében a pénztár kezelésére szükséges tisztviselők és hivatalnokok kinevezése céljából igazgatósági gyűlést tart, melyre az igazgatóság t. tagjait van szerencsém meghívni. Kolozsvárt 1893. augusztus hó 25-én Váradi Albert id. titkár.

— **Adó.** Kolozsvár sz. kir. városában a folyó 1893-ik évre föld- és házadóról után kivett általános jövedelmi pótdóról szóló lajstromok a városi adóhivatal irodájában (belkirály-utca, Minorita-utca 15. szám alatti háza emeletén) folyó hó augusztus 28-tól bezárólag szeptember 4-ig, nyolcz napi közzéemlése kitéve vannak, hol is azokat mindenki megtekintheti. Ennélfogva felhívjuk az adóköteleket, hogy adókönyveikről ezen adóemléknek abba beíratása végett a városi hivatalnál mutassák be, és figyelmeztetnek, hogy a kivetés ellen netalán felszólalásukat és pedig: a) azon adózók, kik e lajstromokban tárgyal adóemlék már a múlt évben megtróva voltak a lajstrom kitételének napját követő 15 nap alatt; b) azon adózók, kik lajstromokban megállapított adóval folyó évre első ízben rovatnak meg, ezen adótrótozásunknak az adókönyvesekbe történt bejegyzést követő 15 nap alatt — a városi Tanácshoz beadhadják.

— **A kolozvári közúti gőzvasut** hol Kolozsmonostorra, hol a szentpéter-i templomig viszi ki azokat, a kik a vasuthoz igyekeznek s a kik mint idegenek, nem ismerősek a helyi viszonyokkal. Ennek az oka, hogy a forgalom zavarában a személyzet elfeledi az útmutató táblákat kiakasztani. E miatt a vasuti vonatokról lelékés és panaszok merültek fel. A táblák helyes kiakasztására ezentul nagyobb gondot kell fordítani. A forgalom egyéb iránt nagyon kielégítő. Mint értesitenek, az első három nap tizenkétezer ember „utazott” a közúti vasuton.

— **„Hököm Matyi”** holnap, vasárnap előadás érdekes szerep-cserével lesz egybekötve, amennyiben Torkos Bendő, „embererő” szerepét Pusztay-tól Szathmáry Árpád veszi át, aki egyúttal a darabnak is rendezője. Eppen e minőségénél fogva nem játszhatott eddig e darabban, el lévén foglalva a rendezéssel, ami egy ily nagy látványosságnál nem csekély feladat. A czimszerepet ismét Sándor Erzsike játssza, aki a pénteki előadásban bámulatos ügyességet fejtett ki s igen kedvesen énekelte és játszotta.

— **Színház.** A Hököm Matyit tegnap nagy közönség nézte a nyári színházban. A nézők körében a fiatalok nagy számban voltak képviselve. A darab most még jobban sikerült, mint a megelőző előadásokon. Ezuttal a Hököm Matyit Sándor Erzsike játszta. A mai előadás alkalmával a Hűvel Matyi szerepét Nyiregyházi Sárika játszta.

— **A kolozvári honvéd-egylet** választmánya holnap d. e. 11 órák tartja rendez gyűlést az iparosok együletének helyiségében. A gyűlésen a folyó ügyeket igazítják el.

soknál? Az anyámat nem számítom oda, mert ő valóban jó asszony volt.

— **Es te mégis bűnnel vádlod!** — mondta Diána szigorú hangon.

— **Azt nem teszem; később volnék a nyelvet meg kívánni, mint hogy olyasmit mondjak.** De szentül hiszem, hogy az atyám megcsalta őt. Csak tizenhat éves volt, midőn elszöktette; és mily könnyű volt vele elhitetni, hogy törvényes felesége, midőn valószínűleg nem volt az! En azt hiszem, hogy ez így történt; minden arra mutat. Miért kívánta az atyám, hogy „Sinclairnének” hívassa magát és azzal a másik nővel, Berry kisasszonnyal miót volt jegyben, mindvégig egész az esküvőjüket megelőző napig?

— **Fogadom, hogy a házassági szertartésen is keresztül ment volna ha Berry kisasszony a halálával nem mentette volna meg még idejében attól!**

— **Nelli, tudod-e, hogy te iszonyu dolgokat tessz fel az atyákról?**

— **Oh, megkíszenek azt! Mi haszna volna annak ha szavamnak az értelmet finom frázisokba burkolnám? Diána, én sokkal mélyebben és többet érzek, mint a hogy a szavaim minőségére gondoljak vagy azzal tördjem.**

Végpusztulást látok magam előtt, és a menekülésre csak egy út van — és az téled függ.

— **Nelli, hát az én áldozatom mi?**

— **En nem látom, hogy az valami különös nagy áldozat volna.** Beauchamp Toni eléggé fiatal, szép és kellemes férfi, és nem kétem, hogy nagyon jó férj válik belőle. Annyi bizonyos, hogy fulig szerelmes beléd, és te a kis újdó körül forgathatod.

(Folyt. köv.)

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1893. augusztus 26.

A Diána története.

(Angol regény)

A „Dóra” szerzőjétől.

Az „Ellenzék” számára fordította: AMICA.

XIX.

(Folytatás.)

(41)

— **Érik a könyvtár asztalán hagyta,** hogy lássd; de nincs benne semmi azonkívül a mit én mondtam — válaszolta Nelli türelmetlenül. — Gyere az én nappali szobámban, a teát oda rendeltel, mert azt gondoltam, hogy sokkal fáradtabb leszel, mint hogy ültöködni és lemenni kívánni.

— **Ez figyelem volt téled.** Egy csésze tea nagyon jól fog esni, mert egész nap nem ettem semmit.

— **Egész nap nem ettél semmit?** — Szent ég, hogy lettél olyan esztelen?

— **Megfeledeztem róla, csak akkor jutott eszembe midőn Londonba érkeztem és akkor már késő volt.** Azonban nem hiszem, hogy azért valami bajom legyen.

A boudoirba étvágyingerő kis ebédet szolgáltak fel, de Diána dacára annak amit mondott, nagyon keveset ett.

Megívott egy csésze teát, babrált a vasas kenyérről a sültbúza hozzá sem nyúlt azonban, egy mély sohajjal eltassította maga elől a tányért.

— **Megkapta Érik a ma reggel hátrahagyott üzenetemet?** — kérde Nelli től aki őt figyelemmel vizsgálta.

— **Azt értem, melylyel tudtad vele, hogy a fogorvoshoz mentél fel a városba?** — Igen, Rabinzon átadta.

Nelli nem kérdezte a fogorvosnál tett látogatás eredményét és Diána elpirult egy kissé azon hazugságért, mit távolléte indoklásáért kénytelen volt tenni.

És most csemetett, hogy az Irlandból jött telegrammot vigyk fel, de az valóban nem adott többet tudásra mint a menyit Nelli már elmondott.

— **Vajjon mi baja lehet Paulinának?** — tűnődött Diána, az isenetet még mindig a kezében tartva.

— **Soh'se törődj most te Paulinával,** — tört ki Nelli a legnagyobb türelmetlenséggel, azt mond meg nekem, hogy mit csináltál Londonban? Oh tudom én a te fogorvosod dolgot — az csak trüty volt, hogy velünk eltéveszted a nyomot! Fogadom, hogy Drury urnál voltál!

Diána rémülve nézett rá. Honnét gyaníthatta ezt a testvére?

A következő pillanatban Nelli a lábainál térdelt a szőnyegen, s vékony csontos kezeivel erősen szorította át a nénye térdait.

— **Diána, — suttogá rekedtes hangon** — ne titkolj el előttem semmit, én mindent tudok, a mit neked tegnap este Toni a szalomban mondott és rögtön gyanítottam, hogy azért mentél oly sietve Londonba. Beszéld el hamar, hogy mit mondott Drury ur — gyorsan — gyorsan — szabadíts meg engem ettől a gyötrelmetől!

A Nelli szeméi lázasan égtek, a két orcáján piros folt volt; volt valami visszataszító abban a mohóságban, a hogy a testvérét nézte.

Diánának az volt a szándéka, hogy mindent ami történt titokban tarti előtte, de miután már Nelli ennyit tudott, felesleges volt azt tenni. Nyugodt rövidséggel ami éles ellentétet képezett a Nelli izgatott modorával, ismételt előtte mindent, amit az ügyvéd irodáján beszéltek és a Nelli ajkai idegesen

mozogtak, amint Diánának minden szaván figyelemmel esüngött.

— **Es — te mit fogsz most tenni?** — kérde Nelli.

— **Nem tudom, még nem határoztam el magamat.**

— **Nem határoztad el magadat, midőn minden perc a legnagyobb fontossággal bír!** — kiáltá Nelli élesen.

— **Csitt, — viszonzá Diána.** kezét csendesítőleg téve a leány forró homlokára — nem szabad magadat úgy felizgatni, mert beteg leszel! És a mellett, tévé utánna fájdalom sohajjal — ez által csak nehezebbé tesszed reám néve a dolgokat.

Nelli indulatosan ránta le magáról a Diána kezét, aztán előre hajolt míg lázasan égő szeméi egy pár hűvelkynyire voltak a testvére arcától.

— **Diána, te könnyen segíthetsz ezen,** egy biztos út van előttem — Beauchamp Toninak a házassági ajánlatát el kell fogadnod!

— **Nem, nem —** akármint inkább csak azt nem! mondá Diána, hátra rettenve.

— **De egyedül ez által menthetsz meg bennünket.** Toni nagyon kedves egész addig míg nem ellenkezel vele, de kemény lesz mint a vas, ha nem tudja kivinni azt amit akar! Oh, én jól ismerem őt nyájának látszó modora és édes mosolya dacára! És aztán gondold meg, hogy mi lenne belőlünk? Ismét ki lennénk dova a kegyetlen világba, hogy nyomorogjunk és a megélhetésünkért küzdjünk, a hogy eszölőt tévünk — csak, hogy most ezerszerre rosszabb volna az, miután tudjuk, hogy a gazdagság és a boldogság mit jelent! Gondolj a szegény Erikre, hogy ismét minden nap a Citybe fáradozom, egész napi keserves munkájával alig keserve meg anyit, ami a testét és a lelkét ösztartarsa — gondolj reám, hogy ismét egy kis nyomorúságos kis szobában fektüjem egyedül, minden

remény nélkül a jelenben és a jövőben! De én nem tudám azt kiállani! kiáltá Nelli, hirtelen elhaltgatva és a testvére elibe állva; aztán összeszorította a kezét és indulatosan kiáltá — Inkább megölöm magamat, mint hogy a régi élettől visszajérjek!

Nelli nem tréfált — minden szavát komolyan értette. Arcának a kemény kifejezését borzasztó volt látni — a szenvedély heves kitörésétől reszkett kis alakot borzasztó volt látni, midőn ezt a fenyegetését mondta.

Diána elfordította a fejét, hogy Nelli ne lássa és elalt néhány perc, mielőtt sikerült annyira parancsolni a hangjának, hogy beszélni tudjon. Ekkor azt mondá:

— **Nelli, te nagyon reménytelen szímben látod ezt a dolgot; lehet, hogy jobbra fordulnak a dolgok.** A házassági bizonyítvány megkerülhet.

— **Nem az soha!** — kiáltá Nelli fuldokol hangon. Oh Diána, Diána, mily gyermekes és könnyűhívó vagy te, még most is! Lásd én fiatalabb vagyok és kevesebbet látam a világból, mint te és többet tudok a gonoszszágról, mint te! Csak a kirilapokat kell elolvasni és egész éven át mindennap figyelemmel kísérni, hogy mi történik, hogy a férfiak gonoszságával tisztában legyünk és lássuk, hogy egy asszony bizalmának a visszaélésével, mily keveset gondolnak. Miért lett volna a mi atyánk jobb a többiekénél?

— **Nelli, Nelli!**

— **Tudom, hogy meg vagy botránkozva,** ez gyakran megszokott az emberekkel történni, midőn a tiszta igazságot őszinte szavakkal mondják meg nekik, — folytatta Nelli kiemelkedve. Természetes, hogy az ember szeret az atyjáról és anyjáról a legjobb véleményvel lenni és őket minden erővel megtestesítesnek képzelni; de mielőtt ők szőlők lettek, ők is gyarló emberi teremtségek voltak; és miért lettek volna különbek má-

H i r d e t é s e k.

Hunyadvármegye főispánja.

741. szám.
1893. éln.

(Másojat.)

Pályázati hirdetmény.

Szászváros rendezett tanácsa városnál lemondás folytán üresedésbe jött rendőrkapitányi állásra ezennel pályázatot nyitok.

Felhívom mindazokat, kik ezen évi 1000 forint fizetéssel és 200 forint lakpénzzel javadalmazott állást elnyerni óhajtják, hogy az 1893. évi I. t. cz. 3. §-ban előírt minősítettségüket, erkölcsi magaviseletüket és netán eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal felszerelendő pályázati kérvényeiket **folyó évi szeptember hó 30-áig bezárólag**, a mennyiben szolgálatban vannak: előjáró hatóságuk útján, különben közvetlenül hozzám nyújtassák be.

A fentebbi határidő eltelte után beérkező folyamodványok figyelembe nem vétetnek.

Déva, 1893. évi augusztus hó 20-án.

Báró Szentkereszt György s. k.,
főispán.

781. (3-8)

Árverezési hirdetmény.

A Csikitsnádi gyógyfürdő birtokosai **folyó évi szeptember hó 10-én** Tusnádfürdőn reggeli 11 órakor a következőket árverezésem, illetőleg árlejtésem ki fogja adni:

1. A fürdőt három évre.
2. A fedett sétány vendéglőt egy évre.
3. A cukrászdát és tekepályát egy évre.
4. A mézsárszéket három évre.
5. A Rezső-forrásra építendő fürdőt.

Felhívom mindazokat, a kik ezek valamelyikét kivenni akarják, hogy az irt időben Tusnádfürdőn tartandó árverezésem jelennek meg.

Írásbeli ajánlatok is elfogadhatók **szeptember 10-én reggeli 9 óráig**, ha ahhoz a bántpénz és pedig a fürdőnél 300 frt, a fedett sétánynál 90 frt, a mézsárszéknél 50 frt csatolva lesz.

A Rezső-forrásra nézve a tervek addig is a fürdőbiztosnál megtekinthetők; — itt is írásbeli ajánlat elfogadtatik szeptember hó 10-én reggeli 9 óráig 400 frt csatolása mellett.

Csik-Tusnádfürdő, 1893. augusztus 21-én.

783. (2-3)

Az igazgatóság

Sz. 12104—1893.
k. jg. sz.

Szilágyvármegye alispánjától.

Pályázati hirdetmény.

A Szilágyvármegye zilahi új kórházához rendszeresített másodorvosi állomásra, a vármegye közgyűlésének 480—1893. sz. határozata alapján ezennel pályázatot hirdetek, s felhívom mindazokat, kik ezen a kórház épületében két szobás butorozott lakásból, fűtés, világítás, takarítás és mosás, továbbá évi 800 frt készpénz fizetésből álló javadalmazással egybekötött, s főispáni kinevezés útján betöltendő állomást elnyerni óhajtják, hogy az 1893. évi I. t. cz. 1. és 9. §-aiban, illetve az 1876. évi XIV. t. cz. 63. §-ában előírt képesítésüket igazoló okmányaikkal felszerelt kérelmeiket legkésőbb **1893. évi Szeptember hó 25-ik napjának d. u. 5 órájáig** hozzám annyiival inkább adják be, mivel az elkészen beérkezett pályázati kérelmek figyelembe vétetni nem fognak.

A kinevezendő másodorvos egy évig mint ideiglenes minőségű kórházi tisztviselő fog alkalmaztatni, s csak egy évi próbaszolgálat után fog véglegesítettetni.

Zilah, 1893. évi augusztus hó 22-én.

SZIKSZAY,

788. (1-1)

kir. tanácsos, polgármester.

Sz. 665—1893.

786. (1-1)

Árverési hirdetmény.

Alóli bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Kolozsvár városi kir. járásbírósa 1893. évi 5330. p. számú végzése következtében, Haller Rezső ügyvéd által képviselt kolozsvári takarékpénztár részvénytársaság javára Joánovits Sándor ellen 76 frt 50 kr. s jár. erejéig 1893. évi június hó 10-én fogantatott biztosítási végrehajtás útján lefoglalt és özv. Szeuszán Andrásné és Kocsis Sándor javára feltűfoglalt és 220 frt 50 kr-ra becsült fodrász tőzlet berendezésből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a Kolozsvár városi kir. bíróság 7191—1893. számú végzése folytán 76 frt 50 kr. tőke követelés, ennek 1893. évi április hó 1. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 26 frt 75 kr-ban bíróság már megállapított költségek erejéig, Kolozsvárt, a helyszínen, beltorda-utca 1. sz. alatt leendő eszközölésére 1893. évi Szeptember hó 1-ső napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáról is elfognak adatni.

Kelt Kolozsvárt, 1893. évi augusztus hó 18. napján.

PAP JENŐ,
kir. bírósági végrehajtó.

Hirdetmény.

Van szerencsém a légszeszfogyasztó közönségünknek becses tudomására hozni, hogy a mai naptól fogva

RÉGENI GYÖRGY úr
belhid-utcai tüveg- és porcellán kereskedésében

egy raktárt

állítottunk föl az **Auer-féle égő testek** eladására, hol azoknak darabja 1 frt 20 kr-ával beszerezhető.

A légszeszgyár igazgatóság:

Wan der Velden Ede.

785. (1-3)

Előny a légszesz bevezetésére.

Ismételten köztudomásra hozzuk, hogy azon magánvezetéknek, melyek kivitele műhelyünkre bízatik, az utcai csöveknek a Légszesz-óraig való vezetésének, ugyisint az utóbbival való összekötés és annak felállításának költségei — további intézkedésig — nem a fogyasztók, hanem a légszeszgyár által viseltetnek.

Ez esetben föltételezzük, hogy a kérdésben forgó házak utcai homlokzattal bírnak, valamint hogy a légszesz-óra az utcafelelő fal mellett felállítható, különben a fenti kedvezményt meg nem adhatjuk.

785. (2-8)

Wan der Velden Ede,

a légszeszgyár igazgatója.

ELADÓ BOROK.

1891-beli

70 Hectó kitűnő hegyaljai asztali bor,

5, 6, 7 Hectós hordókban helyt, igen előnyös árban egész hordó vételnél vagy 100 literenként.

300 Hectó 1892-beli I-ső osztályu szinbor

130, 70, 69 és 34 Hectós hordókban, Hegyalján megtekinthető Krakkóban, Gróf TELEKI LÁSZLÓ úr pinceszéjében.

Szives tudomásul.

Üzletemben a következő árak mellett kaphatók a következő borok:

1 liter Hegyaljai Aszu bor üveg nélkül	2 frt 40 kr.
7 deczilít. Sauvignon, 1885-beli bor üveg nélkül	1-20 kr.
7 " Sauvignon, 1888-beli " " "	90 kr.
7 " Carbenet, 1885-beli " " "	70 kr.
1 liter Rizling bor üveg nélkül	60 kr.
1 " Carbenet " " " "	60 kr.
1 " " " " " "	50 kr.
1 " Krakkói I-ső oszt. Szinbor üveg nélkül	50 kr.
1 " Magyar-igen Szinbor üveg nélkül	40 kr.
1 " Ráczürmös üveg nélkül	50 kr.

Különösen ajánlom kisütös Szilva- és Seprőpálinkát.

771. (2-x)

Kiváló tisztelettel:

WALTON EDUÁRD.

A literes és 7 decziliteres üvegek 10 kr-ba, a fél literes üvegek 5 kr-ba számítottak és úgy vevődnek vissza.

Ujjonnan berendezett fűszer- és csemege-üzlet.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a hosszú évek során a helybeli piacon fennállott

BOKROSS ADÁM czég

fűszer- és csemege-üzletét átvettem és azt saját czégem alatt — teljesen újból berendezve — a n. é. közönség szíves pártolásába ajánlom.

Gyors és megbízható kiszolgálásról biztosítom, valamint áruim jó minőségeért kezeskedem.

Vagyok kiváló tisztelettel:

Jeney Lajos.

749. (4-6)

SALIGNAC & Co.

LEGELSŐ, LEGRÉGIBB, TÖBBSZÖRÖSEN ÉRMEKKEL
KITÜNTETETT

COGNAC-GYÁRA
RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Alapított 1809-ben. — Négy millió franknyi alaptőkével

COGNACBAN.

Értesítjük a n. é. közönséget, hogy kitűnő, tisztán francia borokból készített gyártmányunknak kizárólagos elárúsítása, melynek jóságáért és valódiságáért kezeskedünk:

EGYEDÜLI FŐRAKTÁRA KOLOZSVÁRTT:

CSIKI ANTA L-nál,

m. kir. dohány nagy-tőzsde és különlegességek árudájában van.

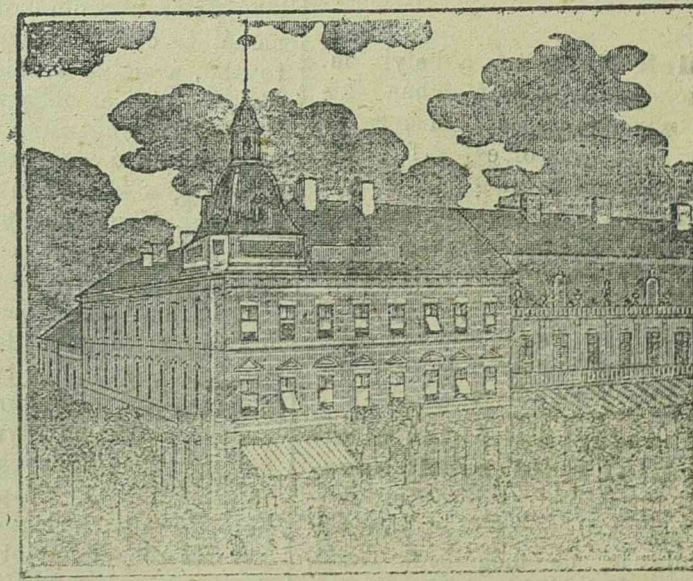
Videki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítettnek.

Prof. Dr. Báró Rokitsky, a Mária Terézia kórház igazgatója, a Medicinal Cognac-ról a következőket írja: A „MEDICINAL COGNAC” Salignac & Co. gyárából egy igen kitűnő, erősítő szer, a melytől én minden olyan esetben, a hol egyáltalán Cognacot, mint gyógyszer használni lehet, a legjobb eredménnyel használtam s ennél fogva ajánlom.

767. (2-x)

Kolozsvár főtere egy szép épülettel gazdagodott a régi „Pannonia” vendéglő egész újonnan történt kiépítése által. Ez épület ma mind kívülről, mind belülről a modern igényeknek minden tekintetben megfelel és

„**KÖZPONTI SZÁLLODA**”
ezim alatt a figyelmével mindenre kiterjedő tulajdonos **NAGY GÁBOR** vezette alatt áll.

Az utazók és vendégek kényelmére modern berendezéssel vendéglőben mindenről gondoskodva van. Külön termek kisebb nagyobb társas összejövetelekre, bankettek, dísz terem nagyobb ünnepségekre. Az utazók részére kényelemmel berendezett vendégszobák vannak. Az árak az elsőrangú vendéglőben szolidak. A kiszolgálás kitűnő. A város minden részében telefon összeköttetése van.

132. (20-x)

Alólirt üzlethelyiségemnek bérlete folyó évi Szeptember hó végén lejár, minek következtében minden névvel nevezendő férfi- és gyermek ruhák, városi és utazó bundák, köpenyek, gyapju-szövetek és kalapok

30 és 35%-al a beszerzési áron alól
csak f. évi Szeptember végéig
kiárulom.

A n. é. közönség kényelmére, s hogy visszaélések kizárva legyenek, valamint hogy mindenki e kedvezményben egyenlően részesüljön: **határozott árakat** rendeztem be.

Azon reményben, hogy a n. é. közönség e kedvező alkalmat nagy mértékben fel fogja használni és miután a legpontosabb kiszolgálásról gondoskodtam és számos látogatást kérve, maradok kiváló tisztelettel:

Első kolozsvári férfi- és gyermekruha-raktár tulajdonosa,
belközép-utca 8. sz. Hutflesz-féle házban, az „Adria” biztosító intézet alatt.

Az üzleti berendezés eladó! — Tévedések kikerülése végett a czímet figyelemmel kísérni ajánlom!!!

ALU NINCS! HATÁROZOTT ÁRAK!

Csak Szeptember hó végéig!!!

Kedvező alkalm!!!